

Reïncarnatie en Theosofie

Dr. Carl Wickland,
auteur van Thirty years among the Dead

Reïncarnatie en Theosofie

Vele jaren contact met de onzichtbare wereld en de lessen, die werden verkregen van de bewoners van die school des levens, hebben ertoe geleid dat de leer van de reïncarnatie zijn geloofwaardigheid verliest.

Elke basis om in deze theorie te geloven, wordt beter verklaard als we begrip hebben voor de invloed en gedachteoverdracht van geesten zonder lichaam, die net zo op een gevoelig brein inwerken als geluidsgolven, uitgestraald door een radio, een feit dat ook wordt aangetoond door het psychisch onderzoek, speciaal de abnormale stadia. » - j -

De reïncarnatietheorie kan ongetwijfeld worden herleid tot de vroege perioden der mensheid, toen geesten van overledenen bezit namen van de lichamen van gevoelige personen en door hen leefden en handelden, hetgeen ogenschijnlijk duidde op wedergeboorte.

Maar in werkelijkheid was het slechts bezetenheid of vervolging door geesten.

Swedenborg verklaart in "Heaven and its wonders and heil": Er is een zodanige samenhang tussen de geestelijke en de natuurlijke wereld in de mens, dat beide schijnbaar één zijn ... Er is in voorzien dat er engelen en geesten bij ieder individu aanwezig zijn ..."

"Bij elk individu zijn goede en kwade geesten . . . door beide wordt hij in evenwicht gehouden, en in evenwicht is hij vrij. . ."

"Goed en kwaad zijn twee tegengestelden ... Als de mens niet tussen deze twee in stond, zou hij geen gedachte of enige wil hebben, nog minder enige vrijheid of keuze, want dit alles heeft de mens door de kracht van het evenwicht tussen goed en kwaad.

"De geest van ieder mens staat, zelfs terwijl hij in het lichaam leeft, in een bepaalde relatie tot de geesten, hoewel hij er geen weet van heeft. . ."

"Als een geest zijn eigen herinnering zou mededelen aan een man, zou die man niet anders weten dan dat de gedachten in zijn brein die van hemzelf waren, hoewel het de gedachten van de geest waren. Dit zou zijn als het zich herinneren van iets dat die man nooit gehoord of gezien had".

"Dit is de oorsprong van het geloof dat sommige Ouden aanhingen, dat ze na een paar duizend jaar zouden terugkeren in hun vroeger bestaan, of dat ze waren

teruggekeerd. Hier kwamen ze toe, omdat er bij tijd en wijle een soort herinnering in hen opkwam over dingen die ze nooit hadden gehoord of gezien. Dit ontstond onder invloed van het geheugen van geesten in hun eigen gedachten".

Zulke voorvallen zijn niet beperkt tot de primitieve rassen, maar zijn vandaag de dag

regel in de bezetenheid door zelfzuchtige of onwetende geesten van gevoelige personen, van wie de identiteit geheel wordt veranderd door deze verschillende vormen van verdringing; maar nu wordt dit aangemerkt als een geestelijke afwijking of krankzinnigheid.

De veronderstelde "herinneringen" aan voorgaande levens van degenen die in reïncarnatie geloven, worden veel beter verklaard door de aanwezigheid van onzichtbare intelligenties die de herinneringen aan hun eigen stoffelijke loopbaan door gedachteoverdracht mededelen aan de reïncarnisten, die voor zulke indrukken gevoelig zijn gemaakt door hun meditatie en negatieve houding.

Ondeugende entiteiten die graag streken uithalen, kunnen eveneens allerlei valse "herinneringen" inprenten, die de ijdelheid strelen van gevoelige naturen.

Een vrouw die theosoof was, verklaarde ons als bewijs voor reïncarnatie dat zodra ze oude geschiedenis aan het lezen was, ze zich onveranderlijk de gebeurtenissen herinnerde die ze las, zich niet realiserend dat de tussenkomst van geesten deze mentale beelden veroorzaakte.

Is het niet merkwaardig, dat de "herinneringen" aan voorgaande levens die zich herhalen bij deze reïncarnatiegelovigen, hoofdzakelijk betrekking hebben op schitterende loopbanen van grootheden uit het verleden en dat ze zich gewoonlijk betitelen als koningen, Cleopatra's, apostelen en aartsvaders? Annie Besant geloofde van zichzelf dat ze de wedergeboorte was van Hypatia en Giordano Bruno, en een bericht uit Engeland vermeldde dat er in dat land nu minstens vijftig vermoedelijke Cleopatra's zijn.

Personen die zulke geloven eropna houden, zijn geen ware analytici, maar veeleer sentimentele figuren; zij houden de indrukken van lichaamloze geesten voor herinneringen aan hun eigen voorgaande levens.

Hier kan een geval vermeld worden dat aantoonde, tot welke ongelukkige verwickelingen de reïncarnatiedoctrine kan leiden. Een meneer, student in de "Nieuwe Gedachte", Christian Science en Theosofie, raakte verblind door de reïncarnatietheorie en terwijl hij bezig was zijn veronderstelde vermogens te ontwikkelen om zich voorgaande levens te herinneren, ontdekte (?) hij dat zijn vrouw tijdens een vroegere incarnatie zijn moeder was geweest.

Deze "ontdekking"¹¹ doende, besloot hij zijn trouwe, verstandige vrouw en zijn gezin van opgroeiende kinderen te verlaten; hij kreeg een scheiding en het huisgezin werd opgebroken.

Daarop werd hij verliefd op een andere vrouw, ook gescheiden, terwijl ze geloofden dat ze tweelingzielen waren. Ze vertrokken naar een ander deel van het land om op "hoger niveau" te gaan leven.

Maar dit zalige bestaan duurde niet lang; als gevolg van zijn negatieve toestand raakte deze meneer totaal bezeten door vreemde entiteiten en verloor zijn geestelijk evenwicht, waarna zijn "tweelingziel" hem direct verliet en hem terugstuurde naar zijn familie.

Toen diverse middelen, waarmee gepoogd werd het geestelijk evenwicht van deze meneer te herstellen geen nut hadden, drongen zijn familieleden - die begrip hadden voor bezetenheid - er bij ons op aan om hem te behandelen.

Hij bleek een zeer lastige patiënt te zijn, hoewel zijn gedragingen van tijd tot tijd wisselden, aangezien er verschillende entiteiten bij hem werden verwijderd door behandelingen met statische elektriciteit en hydrotherapie.

Gedurende een periode van verschillende maanden werden bij de patiënt niet minder dan elf geesten uitgedreven waaraan werd toegestaan dat ze tijdelijk controle kregen over mevr. Wickland.

Elke entiteit bracht een aparte persoonlijkheid en kenmerken naar voren, die gelijksoortig waren aan die welke tevoren door de patiënt hun rol speelden - de een grijnsde, een ander maakte ongewone geluiden, weer een ander liet de patiënt weigeren om te eten, sommigen spraken een vreemde taal en een van hen noemde zich "DE GROTE IK-BEN". Deze beweerde een "Supermeester van het Bovennatuurlijke" te zijn en hij zei: ik bezit de Geheime Leer van het Leven; ik kan zwarte magie verrichten en ik weet alles. Nadat de meneer was bevrijd van al deze entiteiten herkreëg hij geleidelijk aan zijn mentaal evenwicht en gedurende de afgelopen tien jaar heeft hij zijn vroegere beroep weer opgenomen.-.*

Als reïncarnatie door de eeuwen heen een feit was geweest, zouden we het bewijs er dan niet van vinden in een flink aantal superieure menselijke wezens, die tot een hoge graad van kennis en ontwikkeling waren gestegen? Maar er is geen enkel bewijs voor zulke supermensen; slechts een gemiddelde is aantoonbaar in de mensheid.

Als de theorie juist zou zijn, dat wedergeboorte nodig is om volmaaktheid te bereiken, zou er dan niet meer bewijs zijn van volmaakte zielen temidden van ons dan is waar te nemen - los van een aantal zichzelf bedriegende personen die zich verbeelden dat ze het doel hebben bereikt? Terwijl het bovenstaande werd geschreven, kwam er onverwacht een geestelijke bezoeker, Madam Katherine Tingley, via mevr. Wickland door.

Ze was tijdens haar leven een krachtig pleitbezorgster voor reïncarnatie geweest en nu bracht ze haar huidige inzichten over het onderwerp reïncarnatie en het nieuwe leven onder woorden.

"Ik ben vandaag hier gekomen omdat uw schrijven over reïncarnatie er de gelegenheid voor gaf. Waarom zou reïncarnatie onderwezen moeten worden? Ik zie nu in dat deze theorie alleen maar een beletsel tot vooruitgang is. Ik ben Tingley".

"Toen ik overging, wist ik van de verandering en begreep het. Maar overgaan is niet voor iedereen een prettige ervaring. Het is prettig voor degene die het begrijpt, maar heel anders voor hen die aan aardse zaken gehecht zijn".

"Voor velen is er, als zij ontwaken, een sombere mistige toestand, een neutrale omgeving waar de ziel blijft totdat zij zich realiseert wat er is veranderd en waar zij zich bevindt".

"Het stoffelijk lichaam is als een jas voor het geestelijk lichaam; reeds tijdens het aardse leven bouwt u het geestelijk lichaam op; als u de stof verlaat, trekt u de jas uit.

Het geestelijk lichaam is slechts een vorm waardoor de ziel zich manifesteert – de theosofen zouden zeggen: een 'astrale schil".

"Zodra er besef van de overgang vanuit de stof plaatsheeft, (dit kan spoedig na het overgaan gebeuren of na een lange periode, afhankelijk van het inzicht of de sterke hang van de geest aan stoffelijke gewoonten en ideeën) houdt de ziel nog altijd de

oude ideeën vast die zij had in het stoffelijk bestaan".

"Geestlichamen kunnen uit heel grof materiaal bestaan of ze kunnen een zeer fijne trilling hebben. Degenen met grove trillingen en sterke fysieke aantrekking kunnen soms worden waargenomen, zoals in spookhuizen".

"Wanneer er iemand, die geleerd heeft het geestelijk lichaam door begrip op te bouwen, het stoffelijke verlaat, dan bezit het geestelijk lichaam licht en kracht en als het ontwaken komt, gaat zo'n ziel vooruit".

"Zuivere Theosofie, de echte Hindoe filosofie, leert geen reïncarnatie. Het leert ons dat we één zijn met de Schepper en we moeten in onszelf een begrip ontwikkelen van het hogere leven".

"Theosofen gaan zitten en mediteren, maar ze geraken in een toestand van coma, ze leven in een negatieve toestand. Ze mediteren en willen geestelijk worden; ze wensen "Meesters" te worden".

"Gaan zitten in de stilte en mediteren is gevaarlijk; u komt werkelijk in contact met de neutrale sombere sfeer. U wordt negatief en raakt los van de wereld; uw geest probeert binnen te gaan in wat de theosofen de 'astrale wereld' noemen".

"In die staat van bewustzijn ziet u niets, aangezien dat de toestand is van de komende sfeer, die ook een plaats van rust is".

"Maar zo lang u het stoflichaam bezit, is de ziel nog niet gereed om deze negatieve staat van bewustzijn binnen te gaan. Andere zielen die het stoffelijke hebben verlaten en zichzelf nog niet bewust zijn, kunnen dan binnenkomen.

Sommigen trachten te "reïncarneren" en met die gedachte zweven zij rond.

Dit zijn degenen die de theosofen 'astrale schillen' noemen. Zij willen geen vooruitgang voor hun geestelijk lichaam, dus zwalken ze rond, niet bepaald als ontwikkelde geesten maar in een negatieve toestand".

"Deze sombere sfeer, het 'astrale vlak', is werkelijkheid, maar de geesten komen daar niet verder. Er zijn vele soorten geesten in de sombere neutrale toestand; het is een plaats van beproeving en de geesten daar bezitten nog geen kracht of energie".

"Het eerste stadium in deze sfeer is een grijze, negatieve toestand, het tweede stadium is er een waarin u ontwaakt tot het besef van een verandering en moet besluiten om u te gaan ontwikkelen".

"De eerste en tweede bewustzijnsgraden zijn toestanden waarin oude ideeën worden weggegooid. Als u onontwikkeld bent, denkt u alleen maar aan uw aardse woonplaats en gaat u terug om dicht bij het aardse leven te zijn".

"Als u begrip hebt, gaat u verder. In deze staat gaat de zon van het weten voor u op.

Het is als het licht van de dageraad, als de vrede en harmonie van een stralende morgen; het is een wonderschoon ontwaken. U zult dan God in uzelf zoeken".

"De derde staat is er een van huizen en huiselijk leven. Elke ziel verlangt naar een tehuis, gezelschap en harmonie. Dit is de verblijfplaats waar u kunt wachten tot uw vrienden en verwanten komen. U kunt daarna verdergaan of er blijven, want het is er heel mooi, met muziek, kunst en harmonie.

Of, als u voelt dat u iets onafgemaakt op aarde hebt achtergelaten, kunt u het tot uw

werk maken om de een of andere zending te vervullen. Er bestaat geen ontwikkeling totdat de zelfzucht is overwonnen".

"Waarom zouden we, na door de eerste twee stadia van de grijze sfeer te zijn gegaan, naar de aarde teruggaan als we ons kunnen ontplooien tot de zaligheid waar allen zijn als een? Sommigen zeggen: "in God opgegaan", ja dat is waar, maar het is geen opgeven van de persoonlijkheid.

Ik kan niet beschrijven hoe harmonieus de toestand is in deze derde sfeer, waar allen kunnen zijn als ze dit wensen".

"Ik heb dit alles alleen maar verteld om aan te tonen hoe dwaas het is te willen reïncarneren, terwijl de wet van het ego erop gericht is altijd voorwaarts en omhoog te gaan door vele stadia van ontwikkeling en vooruitgang in de hogere gebieden".

In ons boek "Dertig jaar tussen de doden" wordt vermeld over een entiteit, die in zijn aardse leven de reïncarnatiegedachte in zich had opgenomen en na het afleggen van het stoflichaam had geprobeerd te reïncarneren, waarbij hij verstrikt raakte in de aura van een kleine jongen van vijf jaar en deze dwong zich te gedragen als een volwassene, volkomen vreemd aan zijn normale zelf.

De geestelijke entiteit werd van de jongen losgetrokken, waarna hij geheel zijn geestelijke balans her kreeg. fysieke en mentale ontwikkeling van deze kinderen verstoorden en ook hun eigen geestelijke vooruitgang belemmerden.

We behandelden een kleine jongen die leed onder aanvallen van epilepsi en er werd een aantal geesten bij hem verwijderd. Tijdens een volgende behandeling, waarbij zijn moeder, mevr. J. aanwezig was, bevond ook mevr. Wickland zich in de spreekkamer en de geest van een intelligente, een voormalige reïncarnist, werd uit de jongen gedreven en kreeg toestemming om door mevr. Wickland te spreken.

Dr. Wickland: Hoe maakt u het en wie bent u?

Geest: Een man natuurlijk. Wat zou ik anders kunnen zijn? Ik ben opnieuw geboren. Ik was theosoof en zou gaan reïncarneren, maar toen ik het probeerde waren er zowat een dozijn voor me. (andere geesten die de patiënt in beslag namen).

mevr.J: Hoe hebt u mijn zoon gevonden?

geest: Via u. Ik vond u het eerst. Ik nam aan dat u wel een aardige vrouw zou zijn en als ik in uw gezin kon komen, zou ik een goed tehuis en een prettig, gemakkelijk leven kunnen hebben. Maar de omstandigheden verhinderden mijn reïncarnatie en ik kon slechts in een jongen terecht. Ik weet nu wel beter en ik begrijp dat reïncarnatie allemaal kolder is. Ik wist al die tijd waar ik was.

dr: Hoe is uw naam?

geest: Ik ben Ralph James en ik was lektor in Londen, (de familie van de patiënt had in Engeland gewoond).

dr. Wie was de regerende vorst in die tijd?

geest: Koning Edward. Ik wou dat ik naar buiten kon gaan om de wereld toe te schreeuwen hoeveel kinderen in zwakzinnigen instituten terecht komen door geesten van theosofen, die rondom moeders heen hebben gehangen en probeerden te reïncarneren via een pasgeboren baby.

"Als men in een kind belandt en er niet meer uit kan, is dat een grote fout. Soms zijn er twee, drie of meer zielen die zich aan een kind vergrijpen, het kind wordt psychotisch verklaard en ze gaan met z'n allen naar de inrichting en blijven bij dat kind tot het sterft".

"Een enkele keer slaagt een obsederende geest erin om weg te komen, maar alleen door voortdurend de gedachte aan weggaan vast te houden. Dat is heel moeilijk".

"Soms was ik in staat om weg te glippen, maar kwam ik weer terug. Ik heb de hele zaak hier gadeslagen (verwijderen van de obsederende geesten, een voor een uit de patiënt) en ik wachtte mijn tijd af om eruit te kunnen".

"Ik heb de bezetenheid hier waargenomen en de behandelingen die gegeven werden, de uitwerking van elektriciteit op de vitale organen, de magnetische stroom die werd afgesneden en de prachtige resultaten die door middel van deze paranormaal begaafde werden bereikt. - (mevr. Wickland)

"Waarom de mensen tijdens het aardse leven geen meester over zichzelf kunnen zijn, kan ik niet begrijpen. Ze behoren de natuur te bestuderen in plaats van zo negatief te worden door achter allerlei grillen aan te lopen, zoals alleen maar groente te eten. Ze zouden moeten begrijpen dat alles onderling afhankelijk is, van de microben af en hoger¹."

"Veel theosofen zwerven in een staat van blindheid door de astrale wereld, maar ze houden vast aan de gedachte een plaats te vinden om te reïncarneren. Velen willen een leider worden en hebben hun eigen religie".

dr: Hoe oud bent u?

geest: "Kan ik niet precies zeggen. Ik geloof dat ik ongeveer vijfenveertig jaar oud was. U kunt de tussenliggende periode erbij optellen aangezien Koning Edward in 1901 de troon besteeg".

"Ik wist alles van mijn eigen dood. Nadat ik mijn stoffelijke lichaam achterliet, wilde ik gaan reizen met mensen, dus ging ik naar India en elders, achter anderen aan. Als je bewust overgaat, is het een geweldige studie om te zien waar je heen gaat. Er gaan echter maar weinigen op reis. Gewoonlijk verkiezen ze in hun eigen huis te blijven".

"Dit geldt speciaal voor Engeland. Daar blijven overgegangene geesten eeuwenlang in oude kastelen en spookhuizen, vechtend met elkaar".

"Degenen die in het stoffelijk leven zijn, kunnen niet lang in zulke plaatsen blijven, dus op de duur zullen al die oude kastelen worden afgebroken omdat de mensen niet prettig in een spookhuis kunnen wonen, en de eigenaars kunnen het zich niet permitteren om deze gebouwen in stand te houden. Als de mensen deze invloed toch maar konden begrijpen".

"Op een goeie dag kom ik bij u terug en vertel ik u alles over mijn belevenissen. Ik ben geen slechte geest, eerder een dwaze".

"Ik heb mediums bezocht, sommigen waren van mening dat Cleopatra hun geleide was en bij anderen was dat de heilige Johannes, maar het waren slechts demonen die voorgaven grote persoonlijkheden te zijn".

"Het gaat tijd kosten om valse geloven af te breken, maar er zal een nieuwe godsdienst komen en dat zal een verstandige zijn. Nu moet ik gaan. Dank dat u me

hebt bevrijd".

Ik ben er volkomen van overtuigd dat er op zekere dag ontdekt zal worden, dat niet alleen onwetende, sluwe geesten dikwijls ernstige bijkomende factoren zijn in de gevallen van imbecielen, idioten en zwakzinnigen, maar dat ook de reïncarnatiedoctrine bij vele gelegenheden een rol speelt in de ongelukkige situatie.

De geest van Madame Blavatsky, die via mevr. Wickland sprak, zei over de reïncarnatietheorie: "Ik zie nu in hoe mijn leringen er de oorzaak van waren dat velen paranormaal gevoelig werden en dat de reïncarnatieleer veel bezetenheid teweegbracht. Ook leerde ik dat men vegetariër moest worden, maar de meerderheid leeft hiervoor onder een te hoge geestelijke spanning en wordt te gevoelig".

"Ik ontdekte dat 'reïncarnatie' alleen mogelijk is door bezetenheid en ik heb ook gezien, tot mijn groot verdriet, dat veel van mijn volgelingen bezeten worden".

"Het is gevaarlijk om de reïncarnatietheorie te onderwijzen, omdat veel egoïstische mensen die aan gene zijde van het leven komen, uitkijken naar wat zij beschouwen als de juiste plaats om te reïncarneren, maar zij begrijpen niets van bezetenheid en daardoor storen en kwelen zij kinderen. Dat is één reden waarom er zoveel zwakzinnige kinderen in inrichtingen verblijven".

"Ik was paranormaal begaafd tijdens het aardse leven en ik wist dat geesten konden terugkeren en stervelingen overheersen. Ik beseft nu, dat wanneer ik de filosofie van de theosofie had onderwezen en de waarheid over het terugkomen van geesten, het veel beter zou zijn geweest".

"We kunnen niet vooruit gaan naar een hoger leven van kennis met een leugen in onze gedachten; een begrip van de waarheid is noodzakelijk".

Reizigers, missionarissen, schrijvers en lektoren vermelden dat in India, waar het geloof in reïncarnatie algemeen is, gevallen van bezetenheid en vervolging buitengewoon heersen.

Dr. J. M. Peebles wijdde zestig jaar aan de studie van paranormaal onderzoek en de godsdienstwetenschap; hij was een succesvol schrijver en besteedde er vijf wereldreizen aan om gegevens te verkrijgen met betrekking tot deze vraagstukken. De bemoeizucht van geesten zonder lichaam werd speciaal onder zijn aandacht gebracht en hij schreef een omvangrijk boekwerk getiteld "The demonism of the ages, spirit obsessions" waarin hij verklaart: 'onder de diverse rassen en stammen van India bestaat een universeel geloof dat geesten, goed en slecht, maar zeker de laatste, toegang en de kracht hebben om stervelingen te beïnvloeden. Bij de bergstammen is demonische bezetenheid tot een soort godsdienst geworden'.

Jeddu Krishnamurti, de hindoeïlosoof en spreker, verklaarde in een toespraak over de noodzaak van de persoonlijke vrijheid van gedachte, dat de reïncarnatietheorie er een is voor de lulak en hij spoorde aan tot de bevrijding van alle dogma's.

Reïncarnatie is tevens een prettig excuus voor egoïsme, aangezien de welgestelde en zij die in gunstige omstandigheden zijn geboren, hun eigen positie kunnen toeschrijven aan vele incarnaties en aan talenten door wedergeboorten. Derhalve veronderstellen zij, dat ze nu genieten van de hen toekomende rechten vanwege hun goede "karma", terwijl de minderbedeelden en ongelukkigen omdat die in ongunstige omstandigheden werden geboren en opgroeiden in smerigheid en armoede, werden beroofd van de

betere kansen in het leven en beschouwd worden als slachtoffers van hun eigen "slechte karma".

Door van mening te zijn dat de ongelijkheid en ellende in deze wereld te wijten zijn aan verkeerde daden of verzuim in eerdere levens, waardoor een onbalans ontstond die reïncarnatie nodig maakte om de veronderstelde "karmische wet van gerechtigheid" te vervullen, wordt enkel het egoïsme dat zoveel invloed heeft, goedgepraat, en de zelfverheerlijking van de enkelingen die velen uitsluiten van een behoorlijke kans om hun doel in het leven te bereiken.

Egoïsme en onwetendheid hebben het mensdom verblind voor de bedoeling van de Schepper; de gedachte dat zelfbehoud de eerste natuurwet is, heeft gezegevierd vanaf de dageraad van het bestaan tot in de huidige tijd.

Dit is de bron van veel kwaad en onrecht geweest door de eeuwen heen, en de oorzaak van ongekende onderdrukking door de wereldse machten en een ongekende ellende voor de minderbedeelden, die klein werden gehouden door onredelijke geloven, culten en dogma's, beroofd van elke mogelijkheid om op een intelligente manier begrip te krijgen over de betekenis van hun bestaan.

De theorie van reïncarnatie ondermijnt de natuurlijke geestelijke groei; er wordt te veel nadruk en gewicht gelegd op dit korte sterfelijke leven.

De leer van de reïncarnisten, dat we herhaaldelijk moeten terugkeren in het aardse leven om volmaakt te worden, staat gelijk met te zeggen dat men na kleuterschool, lagere school en universiteit weer moet terugkomen op de kleuterschool om alles te leren wat op het leven betrekking heeft. Wat is het sterfelijke leven anders dan een kleuterschool? Er wordt te weinig geloof gehecht aan de veel omvattender kansen van de volgende school in het geestelijke gebied; de waarheid hiervan werd overvloedig

Maar vele geesten zijn onbekend met hun werkelijke situatie en heel weinig zoeken naar de geestelijke wereld als zij overlijden. Onwetendheid betekent duisternis en zij moeten wakker gemaakt worden om het licht te zien.

Intelligente geesten verlichten en onderwijzen deze onwetenden, ze nemen hen vaak mee naar de aarde om met stoffelijke dingen in aanraking te komen; op deze manier worden vele zielen naar de aarde gebracht om aardse ervaring te verkrijgen met behulp van verlichte geesten. Door de materie ontwaken ze en ze zien en leren door verschillende ervaringen.

We zouden kunnen zeggen dat dit reïncarnatie in de ziel, naar het aardse leven is, maar niet in een stoffelijk lichaam. Zij worden als geesten naar de aarde gebracht om hun fouten te verhelpen. Op deze wijze kunnen ze diegenen behulpzaam zijn, die ze onheus behandeld hebben, door hen te dienen, beschermen en begeleiden. Dat is hun zending.

Zij moeten goed doen voor elk bedreven onrecht; zij kunnen niet vooruit gaan eer zij op de een of andere manier degenen gediend hebben die zij kwetsten.

Het doet er niet toe hoe klein de misdaad is, het verkeerde moet vervangen worden door het goede.

Dat is gerechtigheid; de weegschaal van het recht moet in evenwicht zijn. Nadat de geesten hun plicht vervuld hebben, worden zij naar andere sferen gebracht om lessen te leren die tot vooruitgang leiden. Is dit niet heel wat beter dan te reïncarneren als een

kind?

Een geest die in reïncarnatie geloofde op aarde, ontwaakt uit de slaap waarin hij zichzelf gehypnotiseerd heeft en denkt dat het tijd voor hem is om te reïncarneren. Hij hoopt in contact te komen met de geboorte van een of ander kind; soms slaagt hij daarin - maar wat is er in werkelijkheid gebeurd?

Hij heeft dat kind in beslag genomen, bezet, en dat is een zonde.

Deze feiten behoren tijdens het aardse leven onderwezen te worden; de mensen zullen het dan begrijpen en zo veel gelukkiger zijn.

Het zou de mensen geleerd moeten worden dat, wanneer zij hun medemens kwaad doen, het hen niet vergeven kan worden totdat zij degenen hebben gediend die zij kwaad deden, of totdat zij anderen geholpen hebben. Een geest die op aarde alleen voor zichzelf heeft geleefd, moet leren te dienen en zichzelf te overwinnen. Het is een hard gelag om het eigen zelf te overwinnen, maar iemand die de les van zelfopoffering niet geleerd heeft, kan niet gelukkig worden in de geestelijke wereld. Hoe zou iemand gelukkig kunnen zijn in de geestelijke wereld, als hij een jaloerse, egoïstische aard heeft?

Hij zou het niet kunnen, omdat hij anderen daar in een gelukkige toestand zou zien, allemaal licht en schoonheid, alleen hij zou anders zijn. Zijn zelfzuchtige gedachten en jaloersheid zouden het gemoed verstoren van degenen die in een gelukkige staat verkeren en dat zou geen 'hemel' zijn. Maar als hij geleerd heeft om egoïsme, jaloersheid en afgunst te overwinnen en zichzelf op te offeren, is hij gereed een stap voorwaarts te doen.

Hij is dan in een veel gelukkiger gemoedstoestand en zal in staat zijn om het huis in de geestelijke wereld binnen te gaan, dat hij voor zichzelf heeft klaar gemaakt terwijl hij op aarde was. -

Iemand zal vragen: is dat de 'hemel'? Voor sommigen, ja, maar voor hen die geen harmonie geleerd hebben, zou het de 'hel' zijn. Degenen op aarde die verstand hebben van muziek, genieten van symfonieën en klassieke werken, maar als zij die geen muziek begrijpen naar een plaats zouden gaan waar de prachtigste muziek wordt gespeeld, dan zouden ze zich ellendig voelen omdat ze niet zijn afgestemd op hogere muziek of harmonie. Zij houden misschien van jazz of iets dergelijks.

Sommigen denken dat in de geestelijke wereld iedereen bij elkaar zit; dat is niet zo, elk gaat naar waar hij behoort en slechts zo ver als hij gevorderd is terwijl hij op aarde was.

De geest van iemand, die op aarde geleefd heeft voor de hogere wetenschap en voor natuuronderzoek zou, als hij naar de geestelijke kant van het leven overging, niet erg lang gelukkig zijn in een andere gedachterichting.

Iemand die geneigd was tot fijnere muziek voor de ziel, zou naar de sfeer der muziek gaan; een ander wiens grootste belangstelling de elektriciteit gold, zou die richting volgen.

Maar eerst moeten allen de les van de zelfoverwinning leren, ze moeten studeren, niet voor eer of beroemdheid, maar vanuit het hart. Als daarna het eigen zelf is overwonnen, gaan ze naar het leven waar ze behoren.

Tenslotte wacht allen het geluk, omdat ze gaan waar hun hart naar verlangt. Maar ze moeten eerst zichzelf overwinnen en leren anderen te helpen die niet zo veel begrip hebben als zij.

Wij allen hebben dierbaren op aarde waar we aan denken; we proberen hen te helpen, maar tegelijkertijd houden stoffelijke dingen ons niet langer vast zodra we vooruitgaan en licht en kennis bezitten. We willen de materie van ons afschudden, speciaal het fysieke lichaam en zijn aantrekkelijkheden.

Daarom hebben geesten die het leven in de geestenwereld begrijpen, geen belangstelling voor de reïncarnatietheorie; zij kennen de wet van vooruitgang.

Wat dat prachtige begrijpen van het zielenleven is, kan niet aan iedereen omschreven worden, ieder moet het voor zichzelf verkrijgen.

In "Illuminated Brahminism", een boodschap die werd overgebracht door de geest Ranga Hilyod, de oude Indiase leraar genoemd de Grote Brahma, wordt een verklaring gegeven over de oorspronkelijke Brahmaanse leerstellingen en "de verdraaiing van een grote waarheid tot een kwaadaardig bijgeloof. dat een bron is geworden van het meest verderfelijke geestelijke onheil".

"Er is een gevolg van de doctrine der reïncarnatie, dat met vreselijke kracht gevoeld wordt in de geestelijke wereld van India. Ontelbaren die het stofleven hebben verlaten, zweven boven de stervelingen van dat land en zoeken naar gelegenheden om weer een lichaam te krijgen, teneinde de toegezegde verlichting waar te kunnen maken van hun onvolmaakte ontwikkeling in het vroegere aardse leven.

Ze zijn aardgebonden tot een graad die de mentale atmosfeer van de bevolking besmet met een bijna hopeloze wanhoop, want hoe intens hun verlangen ook zijn mag, ze zijn nimmer in staat de ingebeelde reïncarnatie te verkrijgen."

"Als India zichzelf zou kunnen bevrijden van de tirannie van de reïncarnatiegedachte, dan zou het land veel hoger stijgen op de schaal der geestelijke verlichting dan het geval was in het tijdperk van de Veda's of toen Capilya of Gautama haar menigten aanvoerde naar het hemelse paradijs. India moet hiertoe besluiten of het moet de prooi blijven van afschuwelijke bijgeloven en moreel ontaarden door de mentale invloed van talloze menigten, die vergeefs trachten de waarheid van hun dogma te realiseren".

"Ik onderrichtte dat één God de Allerhoogste was, en tevens het ware onderwerp voor aanbidding en verering. Ik onderrichtte dat van dit Wezen alles uitging dat leven en bestaan had in de wereld van het geestelijke en sterfelijke bestaan. Ik onderrichtte dat tot dit Wezen allen zouden terugkeren die overgingen uit het fysieke leven, maar nimmer onderwees ik, dat een terugkeer tot de geestelijke tegenwoordigheid van de grote AUM zou eindigen in de vernietiging van de persoonlijkheid of tot onbekwaamheid om als een geest terug te gaan naar de aarde".

"Ik onderwees dat alle geesten konden terugkeren naar de aarde om zich te manifesteren en de stervelingen te beïnvloeden, en ook onderwees ik dat zo'n terugkeer bepaald zou worden door de geestelijke neiging van de persoon".

"Er waren degenen, die niet konden begrijpen hoe een geest naar de aarde zou kunnen komen zonder een nieuw lichaam in het stoffelijke leven .. ."

"De veronderstelling dat er in de verklaringen over de aard van de ziel, die ik op schrift achterliet, ooit enige grond was of is voor de huidige theorie der zielsverhuizing, is een dusdanig verdraaien van een grote waarheid, dat het de meest afschuwelijke dwaling geworden is. Ik leerde dat de weg van het ras omhoog voerde, niet naar beneden, en dat de wereld van de geest in zichzelf de kracht bevatte om alle zielen vrij te maken van de slavernij van de geestelijke onderdrukking".

"Telkens als er een grote ziel zich verheft op aarde en eigenschappen van wijsheid en liefde aan de dag legt, verliest zo'n ziel niet zijn uitdrukingskracht op aarde, want er zullen altijd met hem verwante geesten geboren worden waardoor de hoger ontwikkelde ziel in de geest uitdrukking kan geven aan zijn eigen bestaan . . . Als persoonlijkheden kunnen zij alleen maar terugkeren door de kracht van de geestelijke gedachteoverbrenging, die hen in staat stelt de wijsheid behorend tot de wereld van de ontwikkelde ziel in te prenten op de denkwijze van de stervelingen".

"De wet van de geestelijke ontplooiing is zo, dat hoe beter de voorwaarden zijn, hoe wijzer en zuiverden het leven is; en terwijl het nodig kan zijn voor de geestelijke entiteit om haar basis te leggen in het planetaire leven, zal het waarschijnlijker zijn om een mooie ontwikkeling te hebben als hij daar vlugger kan ontkomen aan slechte omstandigheden. Hij zal misschien een tijdlang in de sterfelijke omgeving moeten blijven om de vormkrachten te verbeteren, maar als dat eenmaal is volbracht bestaat er geen noodzaak meer voor een verdere gevangenschap op de aarde, want alles dat de aarde kan leren behoort eerder tot de fysieke zintuigen dan tot het geestelijk leven en door een geest tot terugkeer te veroordelen nadat deze eenmaal zijn natuur in die richting heeft ontwikkeld, zou veeleer een vernedering zijn dan een verheffing van de ziel, noch zou er iets bij gewonnen zijn . . ."

"Door de wet van de geestelijke evolutie bestaat er voor de geest, als hij eenmaal zijn vormingsfase in het aardse of planetaire leven heeft gehad, geen noodzaak meer om in die toestand terug te keren, evenmin als de tot ontwikkeling gekomen vogel weer de eischaal moet binnengaan".

"De wet vraagt niet om terug te keren naar de aardse omgeving na het ontsnappen aan de aardse gedachtesfeer, ook is het nooit meer nodig om zich uit te drukken in een aards lichaam. De weg naar Nirvana leidt van de aarde vandaan, en gelukkig de ziel die bevrijd is van de gedachte om ooit nog het pad door het sterfelijk leven opnieuw te moeten betreden".

De boodschap "Verlicht Boeddhisme", die voorgeeft psychisch ontvangen te zijn van de geest Siddhartha, Sakya Muni, verstrekt de volgende gezichtspunten over reïncarnatie: "Toen de dwaling van de zielsverhuizing als de bestemming van de geest werd uitgedragen door de Brahmaanse priesterschap die werd beschouwd als het bevoegde gezag, werd de Indiase mentaliteit daar zo door vergiftigd dat er eeuwenlang geen verbetering of verlangen naar hulp was, behalve vernietiging . "De ontelbare slachtoffers (van deze dwaling) hebben de verlichting gezocht vanuit de gevolgen die ontstonden door de wijze waarop de natuurlijke wet van geestelijke ontplooiing werd voorgesteld en ze kwamen in menigten terug naar de aarde, vergeefs trachtend steeds weer te reïncarneren, hopen tegen beter weten in, geslachten lang .Door een inductieve gedachteoverdracht hebben deze geesten de denkwereld van de stervelingen in India besmet met een oneindige wanhoop en de natie is ten onder gegaan aan de last van dit gewicht van onwetendheid". "De enige incarnatie die

verlichting zal geven, is die van het geestelijke licht op een basis van wetenschappelijk bewijs, en de enige zielsverhuizing die dat volk zal baten, is het losmaken van de ziel uit het geloof en het verlangen naar verdere ervaring in de wereld van het lichamelijke bestaan in de richting van oneindige ontplooiing die de geest te wachten staat in de onsterfelijke werelden. Daar kan de echte zielsverhuizing worden beleefd".

"De ontwikkelde geesten die de staat van vrijheid hebben bereikt, wensen nooit meer terug te keren naar de sfeer van de aarde, maar wat betreft degenen die onwetende ijveraars zijn voor zielsverhuizing, bestaat er bij hen een grote neiging om zich vast te klampen aan de aarde ... De hoop op reïncarnatie is volslagen nutteloos en dient nergens toe, maar het vertraagt de geest in zijn voortgang in de sferen van de zich ontvouwende gedachten.

Zodra de geest bevrijd is van zijn aardse vorm, behoort hij in staat te zijn tot verdergaan in de sferen van eeuwige ontplooiing".

We moeten beseffen dat dit aardse bestaan slechts een lagere school is voor de ontplooiing van het bewustzijn en de andere aangeboren geestelijke vermogens en dat bij de "dood" de geest, bevrijd van stoffelijke noden en belemmeringen de volgende school binnengaat waar grotere kansen beschikbaar zijn tot toenemende prestaties en begrip van God's Plan.

Als de mensheid haar vooroordelen aan de kant wil zetten en in plaats van de dogmatische culten en "ismes" die - los van enig moreel voorschrift dat ze bevatten - in zo vele opzichten slechts slaapverwekkers zijn voor de ziel, onbevooroordeeld gaat samenwerken met de intelligenties van de volgende levensschool die er altijd naar verlangen om te verzekeren dat ze niet "dood" zijn, zal dit een ommekeer teweegbrengen in de wereldse opvatting over de Schepper en de schepping waarvan wij een deel zijn en verschaft het een intelligent begrip van de bedoeling van het leven, terwijl bij gebrek hieraan de wereld in twijfel en wanhoop verkeert.

Zodra dit wederzijds contact een voldoende feit zal zijn, dan en slechts dan, zal de mensheid de fundamentele fouten van het heersende economische stelsel dat tot nu toe niet geheel begrepen werd, gaan bespeuren. Dan zal aan het licht komen dat de opvoeding en de verlichting van de ziel zoals ze deze aardse sfeer doorloopt, een primaire bedoeling heeft en dat de ervaringen die bij het stoffelijk leven behoren, slechts een middel zijn om dit te volbrengen.

De vooruitgang van de wetenschap en het onderzoek en de uitvindingen ten bate van de mensheid, brengen geleidelijk de dageraad van een nieuw tijdperk nader en vervangen ondanks tegenwerking de dogma's en zinloze godsdiensten voor verlichting en kennis.

Moge de mensheid, in plaats van het aannemen van dogma's, reïncarnatietheorieën of andere geloven, zich bewust worden van het feit dat de leringen van de Nazarener een wetenschappelijke achtergrond bezitten, dat de gehele mensheid verbonden is en geen mens alleen voor zichzelf kan leven. Iedereen die in dit leven geboren wordt, behoort de volle mogelijkheden te hebben om de ziel te ontwikkelen.

Verander het economische stelsel, zorg voor ideale opvoedende kansen zodat ieder individu vanaf de vroege kinderjaren de juiste omgeving heeft, waar het meest gunstige stoffelijke en geestelijke milieu verschaft wordt, laat de fijnere zintuigen die latent aanwezig zijn, ontwikkelen door tedere liefde en bezielen door doelgericht onderwijs, muziek, kunsten, wetenschappen en de schoonheid der natuur.

Als zulke ideale toestanden bereikt zouden worden in een paar generaties, zou de gemiddelde menselijke intelligentie zo vooruitgaan dat dogma's en geloven alsmede de reïncarnatiegedachte net zo in onbruik zouden raken als de goden in de mythologie.

De loop van de evolutie richt zich voorwaarts en omhoog - uit de duisternis der onwetendheid naar het licht van het weten. Dat is duidelijk het Plan van de Natuur.

Reïncarnatie en Theosofie.

Uit: "The gateway of understanding" van dr. Carl A. Wickland

Dr. Carl A. Wickland was gedurende de eerste decennia van deze eeuw als arts verbonden aan een psychiatrisch ziekenhuis in de Ver. Staten. Hij was tevens lid van het Medisch Genootschap te Chicago, van het Medisch Genootschap van de staat Illinois en van de Amerikaanse Vereniging tot Bevordering der Wetenschappen. Uit hoofde van zijn functie en zijn kennis van paranormale zaken verwierf hij zich een diepgaand inzicht in de geestelijke achtergrond van zijn patiënten en de oorzaken van hun problemen.

In veel van de gevallen die hij behandelde, bleek sprake te zijn van obsessie (bezetenheid), veroorzaakt door geesten die in hun vroegere aardse leven sterk in reïncarnatie geloofden.

Om deze vreemde geesten bij zijn patiënten te verwijderen, paste dr. Wickland speciale behandelingen toe waarbij hij o.m. gebruikmaakte van statische elektriciteit en hydro (water) therapie.

Via zijn echtgenote, mevr. Wickland, die paranormaal begaafd was en als trance medium fungeerde, had de dokter na afloop van de behandeling vaak nog een gesprek met de uit de patiënt gedreven geest.

Niet altijd lukte het om de entiteit te verlossen van zijn idee om te willen reïncarneren en in zo'n geval werd hij weggebracht en verder geholpen door meer gevorderde geesten.

Dr. Wickland is tot nu toe een van de weinige psychiaters geweest die in staat bleek de verschillende vormen van bezetenheid bij patiënten te onderkennen. Dat hierdoor o.a. de theosofie als schuldige tevoorschijn kwam, zal de aanhangers van deze leer ongetwijfeld in het verkeerde keelgat schieten, maar als men begrijpt wat voor ellende de reïncarnatiedoctrine de mensen in de beide levenssferen berokkent, is men moreel verplicht anderen hiervoor te waarschuwen.

ned.vert. Rein Hougee 18febr.1982